

Bruxelles, den 23.11.2017
COM(2017) 687 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**Vurdering for 2017 af medlemsstaternes fremskridt hen imod de nationale
energieffektivitetsmål for 2020 og hen imod gennemførelsen af
energieffektivitetsdirektivet i henhold til artikel 24, stk. 3, i energieffektivitetsdirektivet
2012/27/EU**

DA

DA

1. INDLEDNING

I november 2016 foreslog Europa-Kommissionen en revision af direktivet om energieffektivitet ("energieffektivitetsdirektivet")¹ som led i pakken om ren energi. Revisionen har til formål at tilpasse energieffektivitetsdirektivet til 2030-perspektivet ved at fastsætte et bindende energieffektivitetsmål på 30 %², som effektivt fastholder det nuværende ambitionsniveau. Kommissionen har også foreslået, at dele af teksten forenkles for at gøre den nemmere at gennemføre på nationalt plan.

Fastholdelse af dynamikken i energieffektiviteten vil ikke kun øge BNP og beskæftigelsen – energieffektivitet er en katalysator for bæredygtig økonomi og bygge- og anlægssektoren – men også medføre mange andre fordele for EU og dens borgere, navnlig sikring af energiforsyningen og mindskelse af forureningen. Et bindende energieffektivitetsmål på 30 % bidrager også væsentligt til at nå EU's drivhusgasemissionsmål for 2030 på en omkostningseffektiv måde, da energieffektivitet betaler sig på mellemlangt og langt sigt. Det reducerer energiregningen og forbedrer levevilkårene i bygninger. For virksomheder kan det øge konkurrenceevnen takket være økonomiske besparelser og større innovation.

Mens forslaget til en revision af energieffektivitetsdirektivet drøftes af medlovgiverne, fortsætter Kommissionen med at overvåge gennemførelsen af det nuværende direktiv. Denne rapport for 2017 giver et ajourført billede af de fremskridt, der er gjort frem til 2015 hen imod målet på 20 %³. De officielle europæiske statistikker om energi, som medlemsstaterne har fremsendt til Eurostat, anvendes som den primære datakilde for evaluering af fremskridtene hen imod 2020-målene. Denne rapport bygger på statusrapporten om energieffektivitet fra 2016⁴ samt de årlige rapporter og nationale handlingsplaner for energieffektivitet fra 2017, som medlemsstaterne har forelagt. For bedre at kunne forstå de faktorer, der ligger bag de seneste tendenser, blev der anvendt en dekompositionsanalyse, som er udviklet af Det Fælles Forskningscenter (JRC)⁵ og Odyssee-Mure-projektet⁶.

De vigtigste konklusioner er som følger:

- Efter at energiforbruget gradvist faldt mellem 2007 og 2014, steg det igen i 2015, hvilket til dels skyldtes en mindre varm vinter og lavere brændstofpriser. Selv om primærenergiforbruget steg med 1,5 % i forhold til 2014, var EU fortsat godt på vej til at nå 2020-målet. Selv om det endelige energiforbrug også steg i 2015, lå det stadig under 2020-målet takket være de besparelser, som var blevet gennemført i de foregående år. Energiforbruget synes at være steget yderligere i 2016 efter endnu en mindre varm vinter⁷.
- Primærenergiforbruget faldt i vidt omfang i årene efter recessionen (2009-2015) i næsten alle medlemsstater, hvilket viser, at økonomisk genopretning og vækst kunne opnås uden at øge den nationale efterspørgsel efter energi.

¹ COM(2016) 860 final.

² Det foreslåede mål på 30 % for 2030 svarer til et endeligt energiforbrug på 987 Mtoe og et primærenergiforbrug på 1 321 Mtoe i EU.

³ 2020-målet indebærer en sænkning af EU's endelige energiforbrug til højst 1 086 Mtoe og af dets primærenergiforbrug til højst 1 483 Mtoe.

⁴ COM(2017) 56 final.

⁵ JRC (under udarbejdelse): Vurdering af fremskridt hen imod EU's mål for energieffektivitet ved hjælp af indeksdekompositionsanalyse.

⁶ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

⁷ Det Europæiske Miljøagentur (EEA) fremlagde foreløbige overslag for 2016.

- Skiftende vejrforhold⁸ er en af de vigtigste årsager til de konstaterede udsving i energiforbruget i de seneste år. Vejrkorrigerede tal tyder på, at energiforbruget efter at være faldet fra 2005 generelt har ligget fast siden 2012 (figur 1).
- Stigninger i den økonomiske aktivitet har haft en tendens til at sætte energiforbruget i vejret. Energibesparelser har bidraget til at opveje dette. De har dog ikke været omfattende nok i 2015 og 2016 til at opveje virkningerne af væksten i den økonomiske aktivitet.
- Den endelige energiintensitet i industrien faldt i næsten alle medlemsstaterne i 2015.
- Medlemsstaterne gør gode fremskridt med hensyn til at opnå energibesparelser i henhold til artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet. Deres samlede indsats i 2015 lå over det lineære forløb, der er nødvendigt for at opnå de krævede besparelser inden 2020.
- Flere medlemsstater har i deres nationale handlingsplaner for energieffektivitet for 2017 revideret deres vejledende nationale mål for 2020. Selv om de bebudede nationale mål samlet set fortsat er i overensstemmelse med EU's ambitionsniveau for det endelige energiforbrug i 2020, er forskellen nu større for primærenergiforbruget.

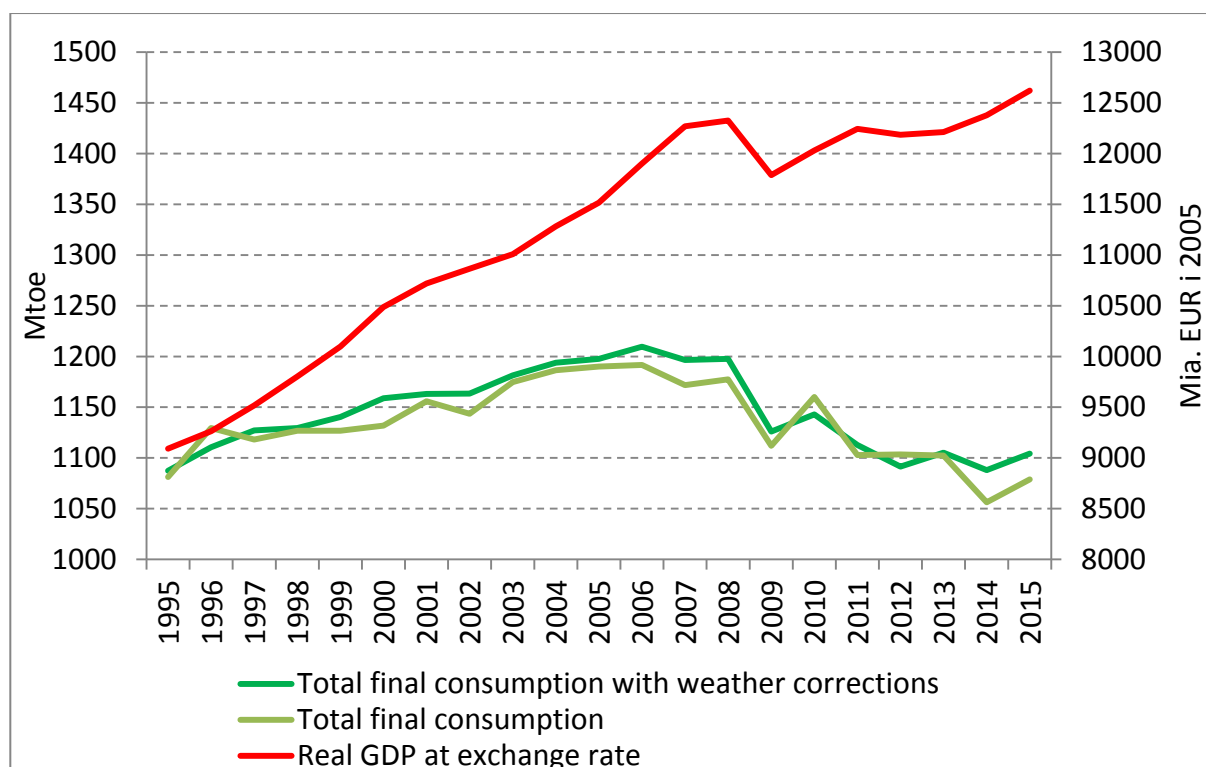
Hvis den faldende tendens, der er konstateret siden 2005, fortsætter i de kommende år, burde EU fortsat være godt på vej til at nå 2020-målet både for primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug⁹. Hvis de stigninger, der er konstateret i de seneste år, vender tendensen, vil opfyldelsen af 2020-målene dog fortsat kræve en yderligere indsats.

Figur 1: BNP og det vejrkorrigerede endelige energiforbrug i 1995-2015¹⁰

⁸ En usædvanlig varm vinter i 2014 resulterede i meget lavere opvarmningsbehov dette år. Vintertemperaturerne i 2015 og 2016 var dog mere på linje med de gennemsnitlige klimaforhold, hvilket forøgede varmeforbruget og dermed også energiforbruget i husholdningerne og servicesektoren.

⁹ Det gennemsnitlige fald i primærenergiforbruget/det endelige energiforbrug i perioden 2005-2015 er højere end det lineære fald fra 2005 hen imod 2020-målet.

¹⁰ Vejrkorrektionsfaktoren blev beregnet som en andel af varmegraddage i et givet år i forhold til de gennemsnitlige varmegraddage i perioden 1990-2015. Denne korrektionsfaktor blev anvendt på energiforbruget til rumopvarmning i husholdningerne.

Kilde: Odyssee-Mure

2. FREMSKRIDT HEN IMOD EU'S ENERGIEFFEKTIVITETSMÅL FOR 2020

Det endelige energiforbrug¹¹ i EU faldt med 9,1 % fra 1 192 Mtoe i 2005 til 1 084 Mtoe i 2015, hvilket er lidt lavere end 2020-målet for det endelige energiforbrug på 1 086 Mtoe. Det faldt med et årligt gennemsnit på 0,9 % mellem 2005 og 2015, selv om den faldende tendens blev afbrudt i 2015, hvor det endelige energiforbrug steg med 2,1 % i forhold til det foregående år.

Et højere energiforbrug i 2015 blev navnlig konstateret i husholdningerne (+4 % pr. år), servicesektoren (+3,6 %) og transportsektoren (+1,7 %). Disse stigninger i husholdningerne og servicesektoren skyldtes hovedsagelig den lidt koldere vinter sammenlignet med det foregående år, der var usædvanlig varmt. Tidlige skøn fra EEA viser også, at det endelige energiforbrug steg med 2 % i 2016 i forhold til 2015, hvilket igen muligvis skyldtes en mindre varm vinter og økonomisk vækst¹².

I 2015 tegnede transportsektoren sig for 33 % af det endelige energiforbrug, efterfulgt af husholdningerne og industrien (begge 25 %), servicesektoren (14 %) og andre sektorer (3 %).

Primærenergiforbruget¹³ i EU faldt med 10,6% fra 1 713 Mtoe i 2005 til 1 531 Mtoe i 2015, hvilket er 3,2 % lavere end 2020-målet på 1 483 Mtoe. Det faldt i gennemsnit med 1,1 % om året mellem 2005 og 2015, men steg i 2015 med 1,5 % i forhold til det foregående år. De indirekte skøn fra Miljøagenturet tyder på en årlig stigning i primærenergiforbruget på 0,6 % i 2016.

¹¹ Det endelige energiforbrug er den energi, der leveres til industrien, transportsektoren, husholdningerne, servicesektoren og landbruget, men ikke til energiomdannelsessektoren og energiindustrien selv.

¹² Grunden til, at skiftende vejrforhold har en sådan indvirkning på energiforbruget, er, at husholdningerne tegner sig for en fjerdedel af det endelige energiforbrug og bruger to tredjedele heraf til opvarmning af deres boliger. Dette gælder også for bygninger, der opvarmes i servicesektoren, men for øjeblikket foreligger der ingen officielle oplysninger om dem.

¹³ Ved primærenergiforbrug forstås det indenlandske bruttoforbrug bortset fra ikkeenergi-relaterede anvendelser.

3. NATIONALE MÅL

Nogle medlemsstater oplyste i deres nationale handlingsplaner for energieffektivitet for 2017, at deres nationale vejledende energieffektivitetsmål for 2020 var blevet revideret for at tilpasse dem til de seneste nationale politiske planer eller nyere fremskrivninger¹⁴. To medlemsstater reviderede deres endelige energimål opad og én nedad¹⁵, mens tre forhøjede og to reducerede deres vejledende 2020-mål for primærenergiforbrug¹⁶.

Når man ser på de gennemsnitlige årlige reduktioner, der er nødvendige for at nå de vejledende mål, gjorde 18 medlemsstater gode fremskridt i 2015 for at nå deres vejledende mål for det endelige energiforbrug. Derimod reducerede Østrig, Belgien, Bulgarien, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Litauen, Malta, Slovakiet og Sverige ikke deres årlige endelige energiforbrug i et tempo, der sikrer, at de kan nå deres mål i 2020. Med hensyn til det primære energiforbrug gennemførte fem medlemsstater, nemlig Bulgarien, Estland, Frankrig, Tyskland og Nederlandene, ikke besparelser i et tilstrækkeligt tempo frem til 2015 til at nå deres mål i 2020.

Samlet set lå det endelige energiforbrug i 18 medlemsstater i 2015 allerede under deres vejledende 2020-mål for det endelige energiforbrug¹⁷. På tilsvarende vis nåede 19 medlemsstater op på deres primærenergiforbrugsniveauer eller holdt dem i 2015 (på baggrund af den seneste stigning) under deres vejledende 2020-mål for primærenergiforbruget¹⁸. Men på grund af de seneste ændringer af de nationale mål blev forskellen mellem summen af de nationale mål og EU-målet endnu større for primærenergiforbruget. Med hensyn til det endelige energiforbrug udgør de nationale vejledende mål 1 085 Mtoe i alt, dvs. 1 Mtoe under EU-målet. Med hensyn til primærenergiforbruget udgør de 1 533 Mtoe, dvs. 50 Mtoe over EU-målet.

4. ENERGIFORBRUGSTENDENSER OG VURDERING AF DE NATIONALE FORANSTALTNINGER FOR HVER SEKTOR

Det endelige energiforbrug er faldet i alle medlemsstaterne siden 2005 undtagen i Litauen, Malta og Polen. I forhold til 2014 steg det endelige energiforbrug i 2015 i alle medlemsstater undtagen fem, idet de største fald blev registreret i Letland (-2,5 %), Estland (-1,8 %) og Finland (-1,3 %). De største stigninger fandt sted i Ungarn (+6,9 %), Grækenland (+6,3 %) og Kroatien (+5,5 %). Faldene og stigningerne i disse lande skyldtes i vid udstrækning vejrforholdene.

Primærenergiforbruget er faldet i alle medlemsstaterne siden 2005 undtagen i Estland og Polen. I 2015 steg primærenergiforbruget i de fleste medlemsstater sammenlignet med det foregående år, idet de største stigninger fandt sted i Ungarn (+5,9 %), Portugal (+4,9 %) og Irland (+4,6 %). Malta meldte om det største årlige fald (-14,9 %) efterfulgt af Estland (-6,3 %) og Sverige (-5,5 %).

Når man ser på tiden efter krisen (2009-2015), får man et indblik i den seneste udvikling i den økonomiske genopretning.

Figur 2: BNP og primærenergiforbruget, 2009-2015

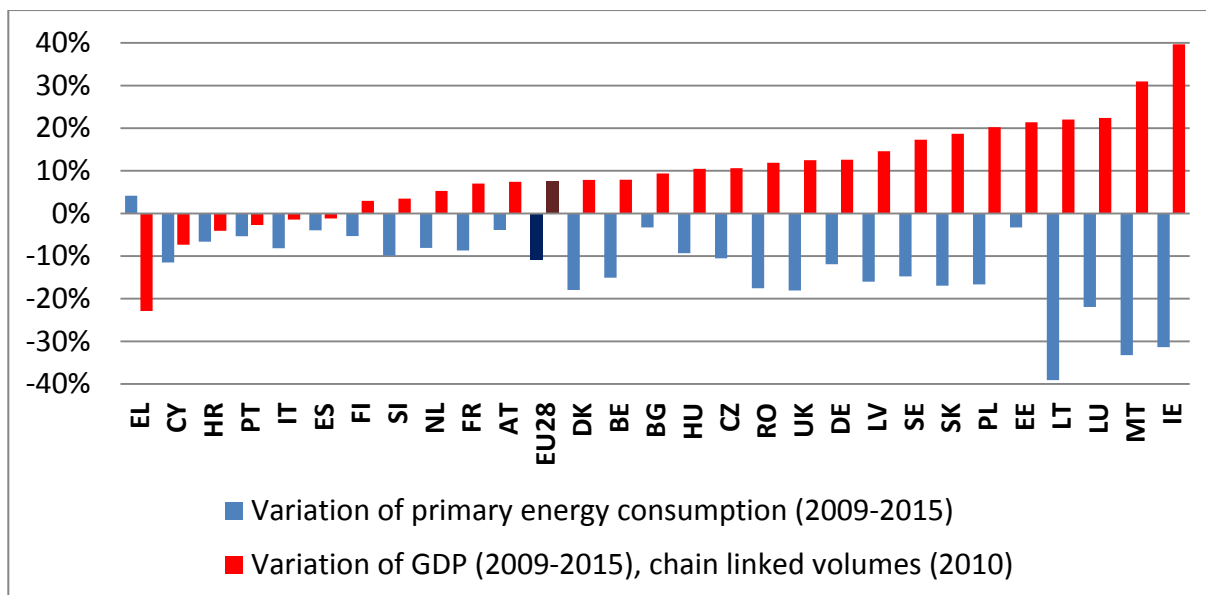
¹⁴ Denne vurdering foretages på grundlag af de nationale handlingsplaner for energieffektivitet, der er fremsendt til Europa-Kommissionen pr. 1.10.2017.

¹⁵ Malta og Spanien opad og Kroatien nedad.

¹⁶ Den Tjekkiske Republik, Malta og Spanien opad og Kroatien og Danmark nedad.

¹⁷ Undtagen Belgien, Bulgarien, Tyskland, Irland, Frankrig, Litauen, Ungarn, Østrig, Slovakiet, Sverige og Det Forenede Kongerige.

¹⁸ Undtagen Belgien, Bulgarien, Cypern, Tyskland, Frankrig, Østrig, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige.

Kilde: Eurostat

Inden for denne tidsramme faldt primærenergiforbruget i alle medlemsstater undtagen Grækenland (der stadig er påvirket af den økonomiske afmatning) til trods for stigende BNP i 22 medlemsstater. Denne tendens viser, at genopretningen fandt sted, uden at efterspørgslen efter energi blev øget, selv i lande med hurtigt voksende økonomier. Det er dog også klart, at dette muligvis skyldtes forbedret energieffektivitet.

Den dekompositionsanalyse, som JRC¹⁹ og Odyssee-Mure²⁰ har foretaget, gør det muligt at foretage en mere detaljeret analyse af forskellige faktorer, som ligger til grund for ændringerne i energiforbruget. En dekomposition bidrager til at vægte de forskellige faktorer, der har indvirkning på udviklingen i energiforbruget, og som er differentieret efter de enkelte slutbrugersektorer og produktions- og omdannelsessektoren.

Med hensyn til primærenergi omfattede JRC's analyse en vurdering af det relative bidrag fra virkningen af økonomisk aktivitet²¹, energiomdannelse²² og energiintensitet²³ til den samlede reduktion af udviklingen i primærenergiforbruget i perioden 2005-2015. Udviklingen i det endelige energiforbrug var opdelt i aktivitet, strukturelle forhold²⁴, intensitet og vejrforhold²⁵.

Resultaterne viser, at virkningen af den økonomiske aktivitet førte til en stigning på 183,1 Mtoe i primærenergiforbruget. Denne stigning blev dog opvejet af en næsten dobbelt så stor reduktion

¹⁹ JRC op. cit.

²⁰ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²¹ Det viser ændringer i energiforbruget som følge af ændringer i den økonomiske aktivitet (f.eks. BNP og BVT (bruttoværditilvækst)).

²² Det udgøres af forholdet mellem primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug og viser effektiviteten af energiomdannelsessystemet.

²³ Det udgøres af forholdet mellem primærenergiforbruget eller det endelige energiforbrug og BNP. Det afspejler ændringer i det samlede energiforbrug som følge af teknologiske fremskridt, effektivitetsforbedringer, politiske og andre virkninger.

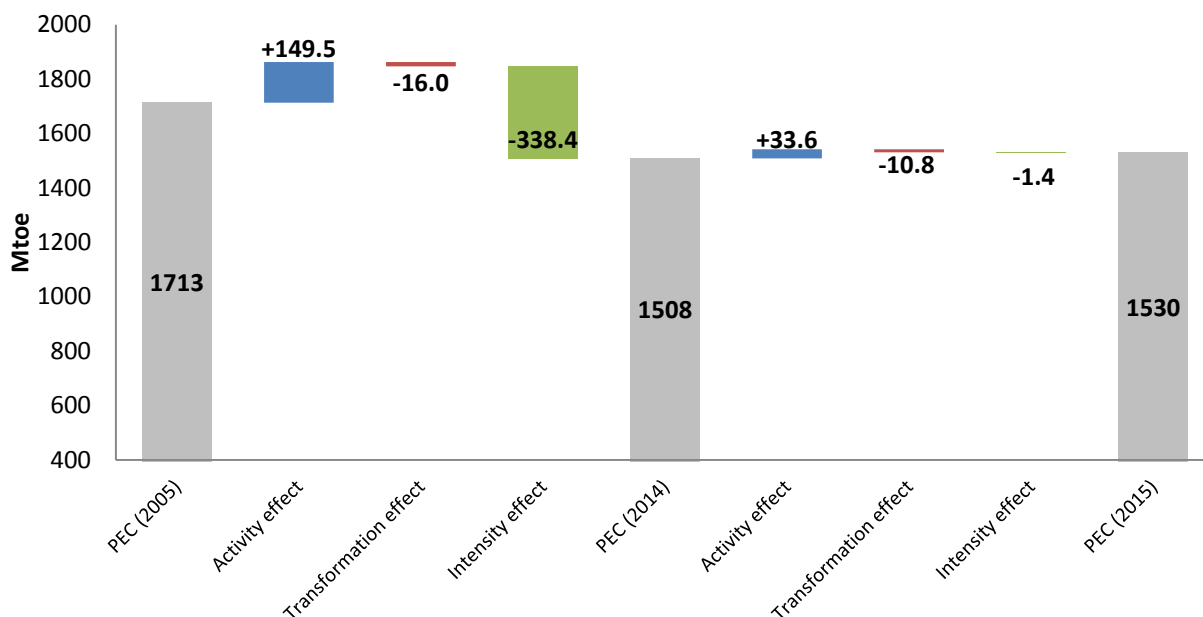
²⁴ Det udgøres af den relative andel af den økonomiske aktivitet i de enkelte sektorer og afspejler ændringer i energiforbruget som følge af ændringer i den relative betydning af sektorer med forskellig energiintensitet.

²⁵ Det omfatter ændringer i energiforbruget som følge af ændringer i vejrforholdene og vedrører sektorer, hvor opvarmning er en væsentlig del af slutanvendelsen (f.eks. husholdninger).

(-339,8 Mtoe) takket være betydelige forbedringer i energiintensiteten (se figur 3). På den anden side var stigningen i omdannelsessystemets samlede effektivitet i EU-28 lille (-26,8 Mtoe).

Ser man på den seneste udvikling i 2014-2015, steg primærenergiforbruget for første gang efter et faldende energiforbrug fem år i træk. Stigningen på 21,4 Mtoe i primærenergiforbruget i 2014-2015 kan i vid udstrækning tilskrives en stærk aktivitetsrelateret virkning (+33,6 Mtoe), som kun delvist blev opvejet af forbedringer i forarbejdningseffektiviteten (-10,8 Mtoe) og lavere energiintensitet (-1.4 Mtoe).

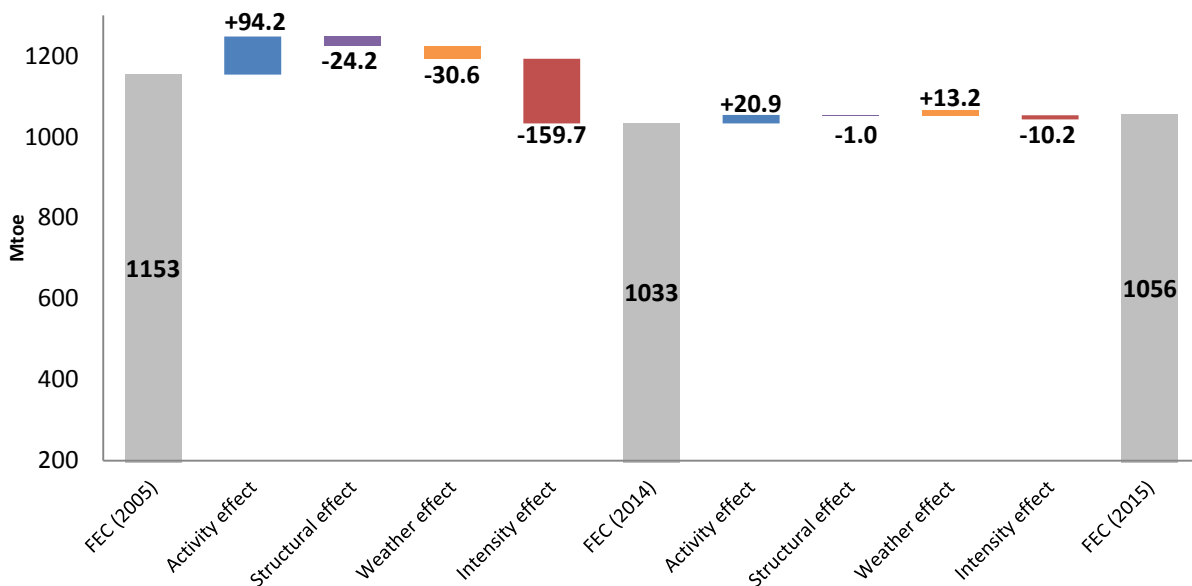
Figur 3: Dekomposition af ændringerne i primærenergiforbruget i EU-28 (Mtoe) i perioden 2005-2015 ved hjælp af LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Kilde: JRC

Faldet i det endelige energiforbrug var hovedsagelig drevet af reduktioner i industrien (-16 % i 2015 i forhold til 2005) og husholdningerne (-11 %) og i mindre grad af et fald i energiforbruget i transportsektoren (-3 %). Derimod steg energiforbruget i servicesektoren (+2 %).

Figur 4: Dekomposition af ændringerne i det endelige energiforbrug i EU-28 (Mtoe) i perioden 2005-2015 ved hjælp af LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Kilde: JRC

Ligesom det var tilfældet med primærenergiforbruget, viser JRC's analyse, at faldet i det endelige energiforbrug for perioden 2005-2015 skyldtes forbedringer i den endelige energiintensitet (-169,9 Mtoe), der opvejede stigningen i energiforbruget som følge af væksten i økonomien (+115,1 Mtoe). Strukturelle ændringer i retning af mere energieffektive sektorer tegnede sig for et fald i det endelige energiforbrug på -25,2 Mtoe, mens varmere vintre førte til et fald i energiforbruget på -17,4 Mtoe. Dette resulterede i et fald i det endelige energiforbrug fra 1 153 til 1 056 Mtoe²⁶ i hele EU i perioden 2005-2015 (se figur 4).

I 2014-2015 blev der registreret en lille stigning på +23 Mtoe i det samlede endelige energiforbrug i hele EU. I denne korte periode var forbedringerne i intensiteten (-10,2 Mtoe) og en lille strukturel ændring (-1,0 Mtoe) ikke tilstrækkelige til at opveje stigningen som følge af den økonomiske vækst (aktivitetsrelateret virkning på +20,9 Mtoe) og koldere vejr²⁷ (+13,2 Mtoe).

Når man ser på udviklingen i medlemsstaterne i perioden 2005-2015, viser JRC's analyse, at den økonomiske aktivitet øgede primærenergiforbruget undtagen i Grækenland, Italien og Portugal. Omdannelsesvirkningen varierede mere mellem medlemsstaterne, idet 10 lande registrerede en reduktion i omdannelseseffektiviteten, som øgede energiforbruget (Bulgarien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Estland, Spanien, Frankrig, Irland, Letland, Nederlandene og Portugal). For så vidt angår den primære energiintensitet gennemførte de fleste lande betydelige forbedringer, og kun i Malta steg energiforbruget på grund af økonomiens højere energiintensitet. Den strukturelle ændring i retning af mindre energiintensive sektorer, der blev betragtet for erhvervssektoren²⁸, bidrog til et lavere endeligt energiforbrug i alle lande undtagen Østrig, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Litauen, Letland, Polen og Slovakiet. På den anden side var Irland, Cypern og Det Forenede Kongerige de eneste lande, der oplevede en stigning i det endelige energiforbrug på grund af vejrmæssige faktorer (JRC betragter kun disse faktorer for husholdningerne). I alle andre lande bidrog varmere vintre til et fald i energiforbruget.

²⁶ Forskellen mellem JRC's dekompositionsdata og de officielle Eurostat-data, der er nævnt i rapporten, skyldes, at der er anvendt forskellige datakilder for transport (Odyssee) og en anden udtrækningsdato (januar 2017).

²⁷ Der var 2 904 varmegraddage i 2015 mod 2 809 i 2014 og 3 133 i gennemsnit i referenceperioden 1990-2015 (kilde: Eurostat, JRC).

²⁸ Erhvervssektoren omfatter industrien, servicesektoren og landbruget.

Odyssee-Mure-analysen viser lignende tendenser for perioden 2005-2015. Den bekræfter, at energibesparelser spillede en vigtig rolle med hensyn til at opveje det øgede forbrug som følge af den aktivitetsrelaterede virkning, demografiske forhold og livsstil i denne periode. Imidlertid er betydningen af forskellige faktorer og deres omfang ikke ens på grund af forskelle i den metode og de data, der er anvendt som input. Det lavere primærenergiforbrug var primært drevet af et fald i det endelige energiforbrug (-109 Mtoe), men den rolle, som effektivitetsforbedringer og ændringer i brændstofsammensætningen i forbindelse med elproduktionen spillede, var også ret betydelig (-61 Mtoe). Når man ser på det endelige energiforbrug, førte den aktivitetsrelaterede virkning til en stigning på 39 Mtoe, mens demografiske forhold og livsstil tegnede sig for henholdsvis yderligere 26 Mtoe og 25 Mtoe af det endelige energiforbrug. Disse stigninger blev opvejet af langt større energibesparelser mellem 2005 og 2015 (-161 Mtoe), mens strukturændringer og vejrforhold førte til en yderligere reduktion på henholdsvis 10 Mtoe og 18 Mtoe.

4.1. Industrisektoren

Industriens endelige energiforbrug i EU faldt i absolutte tal fra 328 Mtoe i 2005 til 275 Mtoe i 2015 (-16 %). Ikke desto mindre øgede industrien sit energiforbrug i denne periode i Østrig (+4 %), Belgien (+2 %), Tyskland (+3 %), Letland (+13 %), Ungarn (+25 %) og Malta (+10 %). Sammenlignet med det foregående år steg det endelige energiforbrug i industrien lidt (nemlig med 1 Mtoe eller 0,3 %) i 2015, mens 13 medlemsstater oplevede et fald. Landene med de største stigninger er Irland (+8 %), Ungarn (+7 %) og Frankrig (+5 %).

JRC's dekompositionsanalyse viser en generel positiv aktivitetsrelateret virkning, der øgede det endelige energiforbrug i industrien i EU i perioden 2005-2015 (til trods for et kraftigt fald i efterspørgslen efter energi som følge af den lave økonomiske aktivitet, der blev konstateret i 2008-2009). Ikke desto mindre oversteget forbedringerne i energiintensiteten langt den aktivitetsrelaterede virkning og reducerede energiforbruget i industrien betydeligt. Overgangen til mindre energiintensive sektorer har også bidraget til dette fald, men spillede en mindre rolle for EU generelt. I modsætning hertil viser Odyssee-Mure-analysen, at den aktivitetsrelaterede virkning var negativ, hvilket førte til en reduktion af energiforbruget i industrien i EU med 6 Mtoe i perioden 2005-2015. Energibesparelser var stadig den dominerende faktor bag det generelle fald i energiforbruget (-42 Mtoe) ledsaget af den strukturelle ændring, der bidrog til en reduktion på 8 Mtoe. Kun "andre" virkninger, der primært er et resultat af ineffektiv drift i industrien, var positive og øgede forbruget med 2 Mtoe.

Med hensyn til energiintensitet²⁹ lykkedes det næsten alle medlemsstater at forbedre industriens resultat mellem 2005 og 2015, hvilket førte til en samlet reduktion af energiintensiteten på 19 % i EU. Kun Grækenland (+26 %), Ungarn (+19 %), Letland (+14 %) og Cypern (+11 %) øgede deres endelige energiforbrug i forhold til deres industrisektors bruttoværditilvækst (BVT). På den anden side blev de største forbedringer registreret i Irland, Rumænien og Bulgarien, hvor industriens energiintensitet blev halveret. Når man ser på udviklingen i forhold til 2014 oplevede kun Frankrig og Sverige en stigning i industriens energiintensitet i 2015, mens alle andre medlemsstater fortsatte med at forbedre deres industriens energiintensitet.

4.2. Husholdninger

Det endelige energiforbrug i husholdningerne i EU faldt med 11 % fra 309 Mtoe i 2005 til 275 Mtoe i 2015. Effektivitetsforbedringerne (-67 Mtoe) bidrog i betydelig grad hertil og var et resultat af mere energieffektive apparater og forbedringer af bygningsmassens energimæssige

²⁹ Energiforbrug i forhold til bruttoværditilvækst (BVT).

ydeevne som følge af den gradvise gennemførelse af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne³⁰ og minimumsstandarder for miljøvenligt design³¹. Varmere vintre reducerede også varmebehovet i denne periode og opvejede delvist den positive aktivitetsrelaterede virkning, der skyldtes en stigning i det areal, der skal opvarmes, og den disponible bruttoindkomst.

21 medlemsstater rapporterede om en stigning i det endelige energiforbrug i husholdningerne fra 2014 til 2015. 2014 var et usædvanlig varmt år, hvilket førte til en lavere efterspørgsel efter opvarmning, så stigningen i energiforbruget til opvarmning i 2015, der var et koldere år, var ikke overraskende. Imidlertid viser Odyssee-Mure-analysen, at mens vejret³² tegnede sig for en stigning i energiforbruget på 5 Mtoe, bidrog stigningen i antallet og den gennemsnitlige størrelse af boliger og det større antal apparater til yderligere 4 Mtoe. Denne stigning blev opvejet af energibesparelser (-8 Mtoe) i 2015, men andre virkninger (primært adfærdsmæssige ændringer såsom overgang til større apparater og et højere komfortniveau) øgede det endelige energiforbrug med yderligere 10 Mtoe.

Energiforbrugsintensiteten i husholdningerne i forhold til befolkningens størrelse faldt i EU med ca. 9 % i perioden 2005-2015 (og med 1 % i 2015 i forhold til 2014). Situationen varierede betydeligt mellem medlemsstaterne. I 11 lande blev ydeevnen nemlig forværret, idet de største stigninger blev registreret i Bulgarien (+19 %), Litauen (+10 %) og Rumænien (+6 %), hvilket afspejlede indhentningseffekten i disse lande. Derimod var Det Forenede Kongerige (-25 %), Belgien og Irland (-23 %) de lande, der klarede sig bedst.

4.3. Servicesektoren

Servicesektoren var den eneste sektor med en stigning i energiforbruget fra 2005 til 2015, om end den var lille (+3,1 Mtoe eller 2 %). Ifølge JRC's dekompositionsanalyse skyldtes dette i vidt omfang en stigning i BVT i servicesektoren, hvilket førte til en stigning på 20,4 Mtoe i energiforbruget. Denne aktivitetsrelaterede virkning blev stort set opvejet af forbedringer i energiintensiteten.

Odyssee-Mure-analysen omfatter en mere detaljeret fordeling for servicesektoren. Selv om den positive aktivitetsrelaterede virkning havde et lignende omfang (+20 Mtoe), blev den mindsket af virkningen af det varmere vejr (-5 Mtoe), energibesparelser (-6 Mtoe), forbedringer i produktiviteten (-3 Mtoe) og andre virkninger (-3 Mtoe). I forhold til 2014 steg energiforbruget i servicesektoren med 3,6 % i 2015 som følge af de positive aktivitets-, klima- og produktivitsrelaterede virkninger.

Den endelige energiintensitet i servicesektoren blev forbedret med 10 % i perioden 2005-2015. De største forbedringer fandt sted i Irland, Ungarn, Slovakiet, Østrig og Sverige. I forhold til 2014 steg energiintensiteten med 2 % i 2015 for EU, hvilket også kan hænge sammen med det større antal varmegraddage, da rumopvarmning tegner sig for næsten halvdelen af energiforbruget i servicesektoren.

4.4. Transportsektoren

EU's endelige energiforbrug i transportsektoren³³ faldt med 3 % fra 369 Mtoe i 2005 til 359 Mtoe i 2015. I 2015 øgede 15 medlemsstater deres energiforbrug i denne sektor

³⁰ Direktiv 2010/31/EU.

³¹ For alle sektorer generelt efter status quo-scenariet med foranstaltninger frem til den 1. januar 2016 forventes miljøvenligt design og energimærkningsforanstaltninger at medføre besparelser i primærenergiforbruget på yderligere 165 Mtoe i 2020 (se Europa-Kommissionen (2016), Ecodesign Impact Accounting. Status Report 2016).

³² I Odyssee-Mure-analysen anslås også virkningen af afkølingsgraddage, der spiller en stadig vigtigere rolle navnlig i forbindelse med behovet for elektricitet i sommerperioden i Sydeuropa.

³³ Inkl. transport i rørledninger i modsætning til tilgangen i COM(2015) 574 final, da 2020-målene for energieffektivitet ikke udelukker transport i rørledninger.

sammenlignet med niveauet i 2005³⁴. Forbruget steg væsentligt (med mere end 20 % siden 2005) i Malta, Polen, Rumænien, Litauen og Slovenien. Derimod faldt det med 20 % i Grækenland og 16 % i Spanien.

EU's endelige energiforbrug på transportområdet steg med næsten 2 % fra 2014 til 2015, og alle medlemsstater undtagen fire³⁵ rapporterede om en stigning. Dette forstærker tendensen fra de foregående år, da der i 2014 blev konstateret en stigende tendens i 20 medlemsstater og i 11 medlemsstater i 2013. De lande, der oplevede den største stigning, var bl.a. Bulgarien (10 %), Ungarn (8 %) samt Litauen og Polen (5 %). Væksten i vejtransport i 2015 både inden for passagerbefordring (på 2,2 % målt i pkm) og inden for godstransport (på 2,8 % målt i tkm), det yderligere fald i prisen på olieprodukter samt væksten i lufttransport var de vigtigste årsager til denne stigning. Den betydning, som den aktivitetsrelaterede virkning har med hensyn til at presse energiforbruget i vejret, fremgår også af Odyssee-Mure-analysen, ifølge hvilken denne faktor³⁶ bidrog til en stigning på 9 Mtoe i 2015, mens energibesparelser reducerede forbruget med 2 Mtoe, og virkningen af trafikoverflytning var marginal.

4.5. Sektoren for el- og varmeproduktion

Forholdet mellem indfyret effekt og frembragt varme ved varmeproduktion³⁷ er kun blevet forbedret lidt på EU-plan siden 2005 (+1,4 %). I 2015 steg det i 18 medlemsstater i forhold til 2005 og i 20 medlemsstater i forhold til det foregående år. Der kan være mange årsager til dette, f.eks. overgang til mere effektive brændstoffer.

Ifølge Odyssee-Mure-analysen skyldes faldet i primærenergiforbruget i det seneste årti reelt en ændring i brændstofsammensætningen og i elproduktionssektoren samt – i mindre grad – effektivitetsforbedringer i produktionen³⁸. Den fortsatte stigning i andelen af vedvarende energikilder til erstatning for varmeproduktion er hovedårsagen til den positive virkning af denne strukturelle ændring. Den ændring, der blev registreret i 2015 sammenlignet med 2014, kan dog snarere tilskrives en stigning i varmekraftværkernes effektivitet end en generel ændring i energimikset.

Varmeproduktion fra kraftvarmeværker steg i 13 medlemsstater i 2015 sammenlignet med 2014, idet de største stigninger fandt sted i Frankrig, Cypern, Irland og Grækenland³⁹. I nogle medlemsstater kunne dette skyldes den koldere vinter i 2015. Varmeproduktion fra kraftvarmeværker faldt dog generelt med over 10 % i EU mellem 2005 og 2015.

4.6. Status over gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet og de nationale handlingsplaner for energieffektivitet for 2017-2020

Energieffektivitetsdirektivet er nu fuldt gennemført i alle medlemsstater, men der er stadig forsinkelser i gennemførelsen af nogle af foranstaltningerne, eller foranstaltningerne er

³⁴ En sammenligning mellem medlemsstaterne bør foretages med varsomhed, fordi det endelige energiforbrug er baseret på solgt brændstof frem for forbrugt brændstof inden for et lands grænser. Andre faktorer end energieffektivitet bringes i spil, f.eks. i hvilken udstrækning en given medlemsstat er "transitland" for vejtransport eller knudepunkt for luftfart.

³⁵ Tyskland, Italien, Luxembourg og Slovenien.

³⁶ Den aktivitetsrelaterede virkning registrerer ændringer i passagertrafikken, herunder ad luftvejen, og i godstransport.

³⁷ Denne indikator måler omdannelsesoutputtet fra varmeproduktion i forhold til brændstofforbruget.

³⁸ Energiforbruget i elproduktionssektoren faldt fra 378 Mtoe i 2005 til 317 Mtoe i 2015, og ændringen i energimikset tegnede sig for en reduktion på 54 Mtoe.

³⁹ Data vedrørende kraftvarmeværker, som er indberettet til Eurostat i henhold til artikel 24, stk. 6 i energieffektivitetsdirektivet: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/energy/data>. På grund af manglende data er det ikke muligt at analysere udviklingen i alle medlemsstater.

underkastet kontrol for at sikre deres overensstemmelse. Kommissionen indstillede derfor alle traktatbrudsprocedurer for manglende eller delvis underretning.

Kommissionen overvåger nu gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet. I 2017 indledte den en dialog med medlemsstaterne for at sikre, at alle forpligtelser og krav i energieffektivitetsdirektivet er korrekt afspejlet i den nationale lovgivning og politik. Den kontrollerer også, at medlemsstaterne opfylder deres rapporteringsforpligtelser i henhold til direktivet. Senest den 30. april 2017 skulle medlemsstaterne sende Kommissionen deres årlige rapport, de nye nationale handlingsplaner for energieffektivitet og den ajourførte langsigtede strategi for renovering af bygninger. Pr. 31. oktober 2017 havde 10 medlemsstater undladt at fremsende mindst én af disse rapporter⁴⁰.

Medlemsstaterne har i henhold til artikel 7 indberettet deres energibesparelser for 2015, der på EU-plan i alt udgjorde 28,5 Mtoe. Det er 15 % mere end de forventede besparelser for 2015, og det antages, at der inden udgangen af 2020 vil blive opnået en lineær opfyldelse af energibesparelseskravet.

Der er blevet indført ordninger for energispareforpligtelser i 15 medlemsstater, og de tegner sig for den største andel af energibesparelserne (35 %). Selv om de fleste af de politiske foranstaltninger er rettet mod bygningssektoren, er nogle også rettet mod andre slutbrugersektorer (f.eks. transportsektoren og industrien).

På medlemsstatsplan er der stor forskel på de fremskridt, der gøres hen imod de forventede besparelser for 2015 (se tabel 3):

- 15 medlemsstater opnåede større besparelser end det nødvendige niveau pr. år (Østrig, Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Irland, Malta, Nederlandene, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Sverige og Det Forenede Kongerige).
- Fem medlemsstater (Ungarn, Italien, Litauen, Polen og Spanien) var tæt på at nå op på de nødvendige besparelser.
- Otte medlemsstater nåede langt fra op på de nødvendige besparelser (Bulgarien, Kroatien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Grækenland, Letland, Luxembourg og Portugal).

Selv om EU som helhed er godt på vej til at nå de krævede samlede energibesparelser frem til 2020, er der behov for en større indsats i de kommende år fra de medlemsstater, der har rapporteret om besparelser under det niveau, der krævedes for 2015.

5. KONKLUSION

De nyeste tal viser, at vejrmæssige faktorer og økonomisk vækst kan have vendt den nedadgående tendens i energiforbruget. Til trods for at der tidligere er gennemført væsentlige reduktioner, som har bragt energiforbruget tættere på 2020-målene, viser stigningerne i 2015 og sandsynligvis også i 2016, at det kan kræve en yderligere indsats at nå målene. Selv om vintrene i 2015 og 2016 var koldere end i 2014, hvilket øgede efterspørgslen efter rumopvarmning, var de stadig mildere end det klimatiske gennemsnit. Økonomisk vækst har stadig en positiv indvirkning på efterspørgslen efter energi, og selv om energieffektivitetsindsatsen i vidt omfang opvejer virkningen af den økonomiske aktivitet, kan der være behov for en større indsats for at forhindre yderligere stigninger i energiforbruget.

⁴⁰ De rapporter, som medlemsstaterne har fremsendt, er offentliggjort på <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/energy-efficiency-directive/national-energy-efficiency-action-plans>.

Det er værd at bemærke, at økonomisk vækst ikke nødvendigvis blev ledsaget af en større efterspørgsel efter energi, og en række lande med højere vækst i BNP mellem 2005-2015 formåede at holde deres energiforbrug nede. De klarede sig endnu bedre med hensyn til energieffektivitet end lande med en lavere vækst i BNP. Disse omfatter Slovakiet, Malta, Luxembourg, Rumænien, Litauen (medlemsstater med en vækst i BNP over 20 %, hvis primærenergiforbrug er faldet med mere end 10 % i perioden 2005-2015).

Disse resultater understøttes af en række undersøgelser, der viser, at det er økonomisk fordelagtigt at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger. Undersøgelsen Makroøkonomiske og andre fordele ved energieffektivitet⁴¹ viser, at en højere grad af effektivitet er forbundet med makroøkonomiske virkninger, der er positive for BNP og beskæftigelsen. Derudover bidrager energieffektivitet til at mindske importen af fossile brændstoffer, hvilket gavner EU's handelsbalance og forbedrer energiforsyningsikkerheden i de medlemsstater, der er afhængige af en stærkt koncentreret gasforsyningskilde. Det bindende energieffektivitetsmål på 30 %, som Kommissionen har foreslået, vil forbedre energisikkerheden ved at reducere importen af fossile brændstoffer med 12 % i 2030, hvilket svarer til en besparelse på 70 mia. EUR.

De to forskellige dekompositionsmetoder, der analyseres i denne rapport bekræfter, at energieffektivitet var en central drivkraft for forbedringerne i energiintensiteten i alle sektorer. Disse opvejede eller overgik sågar i vidt omfang stigningen i energiefteerspørgslen som følge af økonomisk aktivitet, højere komfortstandarder for opvarmning og køling og ændringer i adfærd og livsstil. Konkurrenceevnen i EU's industri og servicesektor er blevet forbedret takket være et fald i energiintensiteten i næsten alle EU-lande. Den værdi, som energieffektivitet kan skabe i industrien, går rent faktisk ud over lavere energiregninger og indebærer mere omfattende langsigtede fordele⁴².

For at øge indsatsen er det vigtigt, at de politikker og foranstaltninger, der foreslås i de nationale miljøhandlingsplaner for 2017, gennemføres effektivt. Artikel 7 er en vigtig energispareforanstaltning i energieffektivitetsdirektivet og bidrager til EU's mål for energieffektivitet. De indberettede besparelser for 2015 (28,5 Mtoe i alt) viser, at der gøres gode fremskridt med gennemførelsen af artikel 7 i hele EU. Disse fremskridt varierer dog fra medlemsstat til medlemsstat, idet nogle lande har indført ambitiøse energieffektivitetsforanstaltninger, der medfører betydelige besparelser i de første par år af forpligtelsesperioden, mens en række medlemsstater er nødt til at øge deres indsats, hvis de vil opfylde deres energibesparelseskra v inden udgangen af 2020.

EU's og medlemsstaternes politikker bør udnytte det store potentiale for omkostningseffektive energibesparelser, som bygningsmassen rummer, og fremskynde digitaliseringen i energisektoren. Markedet for renovering af bygninger anslås til at have en værdi af 80-120 mia. EUR i 2030. For yderligere at frigøre privat finansiering til energieffektivitet og vedvarende energi foreslås der i initiativet Intelligent finansiering til intelligente bygninger⁴³ specifikke foranstaltninger til i) mere effektiv anvendelse af offentlige midler, ii) aggregering af projekter og understøtning af deres udvikling og iii) ændring af risikoopfattelsen hos långivere og investorer.

Energieffektivitetsforanstaltninger for bygninger kunne også spille en vigtig rolle med hensyn til mindskelsen af energifattigdom. Det er blevet anslået, at 1,5-8 mio. husholdninger sandsynligvis

⁴¹ https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/final_report_v4_final.pdf.

⁴² Disse omfatter forbedringer i arbejdstagernes komfort, produktkvaliteten, den generelle fleksibilitet og produktivitet samt mindskede vedligeholdelsesomkostninger, mindsket risiko, produktionstid og affaldsmængde (jf. IEA (2017), Energy Efficiency, 2017).

⁴³ COM(2016) 860 final.

kunne trækkes ud af energifattigdom afhængigt af de specifikke foranstaltninger, der vedtages af medlemsstaterne.

Derudover er der behov for yderligere forbedringer i transportsektoren i de fleste medlemsstater. På den baggrund er revisionen af lovgivningen om CO₂-emissioner fra lette erhvervskøretøjer efter 2020 – kombineret med et forbedret overvågningssystem – af afgørende betydning, da reduktionen af CO₂-emissionerne og energiforbruget i transportsektoren er tæt knyttet til brændstofeffektivitet. Der vil også være behov for yderligere foranstaltninger til fremme af en mere effektiv udnyttelse af transport såsom revisionen af direktivet om kombineret transport, overgang til kollektive transportformer og især eldrevne nul- eller lavemissionskøretøjer.

Derudover burde den foreslåede forordning om forvaltning af energiunionen⁴⁴ forbedre koordineringen af bestræbelserne på energieffektivitetsområdet og lade dem indgå i en bredere sammenhæng sammen med andre energipolitiske mål. Det vil hjælpe Kommissionen og medlemsstaterne med at fastsætte deres bidrag og træffe de rette korrigerende foranstaltninger, når det er nødvendigt.

Kommissionen vil fortsat nøje overvåge medlemsstaternes fremskridt hen imod deres vejledende nationale mål for energieffektivitet i 2020 og gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tilkendegive deres syn på denne vurdering.

⁴⁴ COM(2016) 759 final.

Tabel 1: Oversigt over indikatorer

MS	Tendens til at nå 2020-målet		Kortsigtet tendens		Hele økonomien	Industrien	Husholdninger	
	Tendens for PEC 2005-2015 sammenlignet med tendens for PEC 2005-2020 til at nå 2020-målet	Tendens for FEC 2005-2015 sammenlignet med tendens for FEC 2005-2020 til at nå 2020-målet	Ændring i PEC 2015 i forhold til PEC 2014 [%]	Ændring i FEC 2015 i forhold til FEC 2014 [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2015 i energiintensitet for PEC [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2015 i energiintensitet for FEC i industrien [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2015 i FEC i husholdninger pr. indbygger med korrektioner for klimatiske variationer [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2014 i FEC i husholdninger pr. m ² med korrektioner for klimatiske variationer [%]
EU28	+	+	1.5%	2.1%	-2.0%	-2.0%	-0.4%	-2.3%
BE	+	-	1.2%	4.6%	-2.2%	-1.1%	-2.3%	-3.1%
BG	-	-	3.9%	5.5%	-2.9%	-5.7%	2.4%	-2.6%
CZ	+	+	1.6%	2.4%	-2.5%	-4.9%	1.2%	-1.0%
DK	+	+	-0.2%	3.2%	-2.1%	-2.3%	-0.2%	-2.1%
DE	-	-	0.6%	1.6%	-2.1%	-1.3%	-0.6%	-2.3%
EE	-	+	-6.3%	-1.8%	0.1%	-4.6%	1.6%	-0.5%
IE	+	+	4.6%	4.2%	-3.7%	-4.9%	-3.1%	-4.3%
EL	+	+	0.4%	6.3%	-0.2%	2.9%	-1.1%	-3.8%
ES	+	+	4.0%	1.6%	-1.8%	-2.3%	1.9%	-1.2%
FR	-	-	2.0%	2.7%	-1.7%	-1.1%	-0.6%	-1.7%
HR	+	+	4.4%	5.5%	-1.2%	-2.0%	0.6%	-3.1%
IT	+	+	4.0%	2.7%	-1.4%	-2.7%	0.9%	-0.7%
CY	+	+	2.0%	2.7%	-1.2%	1.8%	0.7%	-4.5%
LV	+	+	-2.1%	-2.5%	-1.8%	2.1%	-0.2%	-3.6%
LT	+	-	1.9%	-0.5%	-5.1%	-2.6%	2.0%	-1.2%
LU	+	+	-1.0%	-0.3%	-4.0%	-1.0%	-1.6%	-1.5%
HU	+	-	5.9%	6.9%	-1.6%	2.1%	1.1%	-4.6%
MT	+	-	-14.9%	5.1%	-5.3%	na	7.6%	-2.7%
NL	-	+	3.8%	2.5%	-1.6%	-1.6%	-1.3%	-2.6%
AT	+	-	2.9%	2.3%	-1.4%	-0.3%	0.8%	-1.5%
PL	+	+	0.9%	1.1%	-3.4%	-5.1%	1.2%	-1.3%
PT	+	+	4.9%	1.7%	-1.2%	-0.9%	0.7%	-4.6%
RO	+	+	2.1%	0.8%	-4.1%	-6.3%	1.6%	-1.7%
SI	+	+	-0.9%	2.2%	-1.8%	-3.3%	0.9%	-1.0%
SK	+	-	0.8%	0.9%	-4.7%	-5.4%	-0.9%	-1.9%
FI	+	+	-4.8%	-1.3%	-0.7%	0.0%	-0.1%	-1.1%
SE	+	-	-5.5%	1.8%	-2.8%	-1.5%	-0.4%	-1.3%
UK	+	+	0.0%	1.3%	-3.0%	-2.3%	-2.9%	-3.8%
Source and extraction date	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 09/2017	Eurostat 06/2017	Odyssey 07/2017

* Der anvendes et plustegn (+), hvis medlemsstaterne har sænket deres primære og endelige energiforbrug mellem 2005 og 2015 i et tempo, der er højere end det, der er nødvendigt i perioden 2005 til 2020 for at opfylde 2020-målene for det primære og det endelige energiforbrug. I alle andre tilfælde anvendes et minustegn (-). FEC – endeligt energiforbrug, PEC – primærenergiforbrug.

Tabel 2: Oversigt over indikatorer

MS	Tjenesteydelse	Transport			Elproduktion	
	Gennemsnitlig ændring for 2005-2015 i energiintensitet for FEC i servicesektoren [%]	Gennemsnitlig ændring for 2005-2015 i samlet FEC i transportsektoren [%]	Ændring af andelen af tog, busser og rutebiler til passagerbefordring i 2015 i forhold til 2005 [%]	Ændring af andelen af jernbanetransport og transport ad indre vandveje til godstransport i 2015 i forhold til 2005 [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2015 i varmeproduktion fra kraftvarmeværker [%]	Gennemsnitlig årlig ændring i omdannelsesoutputet fra varmeproduktion i forhold til brændstofforbruget (2015 i forhold til 2005) [%]
EU28	● -0.9%	● -0.3%	● 0.2%	● -0.4%	● -1.0%	● 0.0%
BE	● 0.3%	● 0.5%	● -1.0%	● 0.8%	● 6.8%	● 1.6%
BG	● -1.0%	● 1.8%	● -11.6%	● 10.3%	● 0.6%	● 0.7%
CZ	● -2.6%	● 0.7%	● 1.4%	● -5.0%	● -0.8%	● 0.3%
DK	● -1.7%	● -0.7%	● -1.7%	● 0.1%	● -1.7%	● -0.1%
DE	● -0.5%	● 0.1%	● 0.0%	● -1.6%	● -1.0%	● 0.3%
EE	● 0.9%	● 0.3%	● -1.2%	● -27.6%	● 2.6%	● -0.1%
IE	● -4.7%	● -0.7%	● 1.7%	● -0.9%	● 0.0%	● 0.9%
EL	● 1.3%	● -1.9%	● -3.1%	● -1.1%	● 1.3%	● 1.0%
ES	● 0.4%	● -1.6%	● 0.6%	● 0.7%	● 0.0%	● -1.1%
FR	● -0.3%	● 0.0%	● 2.2%	● 0.2%	● -6.0%	● -0.5%
HR	● 0.0%	● 1.0%	● -2.1%	● 5.2%	● -0.8%	● 0.7%
IT	● 0.4%	● -1.2%	● 0.4%	● 3.4%	● 1.2%	● 0.4%
CY	● 1.5%	● -1.1%	● -2.1%	● 0.0%	● 0.0%	● 1.2%
LV	● -1.5%	● 1.0%	● -6.1%	● -4.4%	● 3.1%	● 3.6%
LT	● -2.1%	● 2.9%	● 0.5%	● -8.3%	● -4.1%	● 3.0%
LU	● -2.0%	● -1.3%	● 2.6%	● -13.8%	● -2.6%	● 0.1%
HU	● -5.1%	● 0.3%	● -4.2%	● 1.4%	● -6.6%	● -1.1%
MT	na	● 5.8%	● -1.9%	● 0.0%	● 0.0%	● 4.4%
NL	● -2.0%	● -0.6%	● 2.0%	● 2.5%	● -0.7%	● 0.5%
AT	● -3.0%	● 0.0%	● 1.6%	● -3.8%	● 2.8%	● -0.3%
PL	● -1.6%	● 3.4%	● -9.1%	● -11.1%	● -1.5%	● 0.1%
PT	● -1.6%	● -0.8%	● -0.1%	● 4.9%	● 4.6%	● -0.2%
RO	● -0.9%	● 2.8%	● -4.4%	● 18.5%	● -4.3%	● -0.4%
SI	● -1.0%	● 2.3%	● -0.5%	● 4.2%	● 0.2%	● 0.8%
SK	● -4.8%	● -0.4%	● -5.2%	● -9.3%	● 0.1%	● 0.5%
FI	● -0.1%	● 0.3%	● -0.2%	● 2.1%	● -0.7%	● -0.3%
SE	● -2.8%	● 0.1%	● 2.4%	● -3.0%	● 2.2%	● 0.9%
UK	● -1.5%	● -0.7%	● 2.3%	● 0.3%	● 0.0%	● -0.2%
Source and extraction date	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	DG MOVE Pocketbook 2017	DG MOVE Pocketbook 2017	Eurostat 05/2017	Eurostat 05/2017

Tabel 3: Oversigt over indberettede energibesparelser for 2015 (ktoe) i henhold til artikel 7

MS	Besparelser 2014	Kumulative besparelser 2014-2015	Krav om kumulative besparelser frem til 2020	Fremskridt hen imod opfyldelse af kravet om kumulative besparelser frem til 2020	Anslåede kumulative besparelser i 2015 på grundlag af lineær opfyldelse af kravene	Indberettede besparelser 2015 i forhold til det anslåede niveau
BE	330	875	6911	13 %	740	118 %
BG	29	79	1942	4 %	208	38 %
CZ	16	88	4882	2 %	523	17 %
DK	204	443	3841	12 %	412	108 %
DE	2548	5883	41989	14 %	4499	131 %
EE	41	100	610	16 %	65	153 %
IE	71	279	2164	13 %	232	120 %
GR	74	208	3333	6 %	357	58 %
ES	556	1634	15979	10 %	1712	95 %
FR	1571	3804	31384	12 %	3363	113 %
HR	2,5	45	1296	2 %	139	19 %
IT	1298	2697	25502	11 %	2732	99 %
CY	2,2	6,5	242	3 %	26	25 %
LV	11	30	851	4 %	91	33 %
LT	45	98	1004	10 %	108	91 %
LU	0	9	515	2 %	55	16 %
HU	75	349	3680	9 %	394	89 %
MT	4	11	67	16 %	7,2	149 %
NL	666	1796	11512	16 %	1233	146 %
AT	714	1339	5200	26 %	557	240 %
PL	218	1550	14818	10 %	1588	98 %
PT	46	111	2532	4 %	271	41 %
RO	364	701	5817	12 %	623	113 %
SI	18	105	945	11 %	101	103 %
SK	72	257	2284	11 %	245	105 %
FI	561	1140	4213	27 %	451	253 %
SE	252	1516	9114	17 %	977	155 %
UK	1264	3388	27859	12 %	2985	114 %
I alt	11055	28522	230486	12 %	24695	115 %

Kilde: oplysninger fra medlemsstaterne suppleret med Kommissionens beregninger og skøn, hvor det er nødvendigt.